

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ และแนวทางการพัฒนา

ความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Factors Affecting Entrepreneurial Attitudes And Guidelines to Develop

Entrepreneurship competencies of Students

at King Mongkut's University of Technology North Bangkok

ณัฐนันท์ ตรีรัตน์¹ และ เสาวณิต สุขภารังสี²

Nutthanan Treerath¹ and Saowanit Sukparungsee²

¹ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

² ศาสตราจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

* ผู้ประสานงาน: nutthanan.n@op.kmutnb.ac.th

¹ Policy and Planning Analyst, Office of the President, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

² Prof, Faculty of Applied Science, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

* Corresponding Author: nutthanan.n@op.kmutnb.ac.th

(Received: 2024-10-24; Revised: 2024-11-24; Accepted: 2025-03-10)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา 2) ศึกษาความรู้พื้นฐานด้านผู้ประกอบการที่มีผลต่อทัศนคติ และ 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการในระดับอุดมศึกษา โดยใช้การวิจัยเชิงผสมผสานวิธีด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก จำนวน 376 คน ซึ่งสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน และผู้บริหารและอาจารย์ 7 คนแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและการถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ความสามารถวางแผนงานอย่างเป็นระบบ การพัฒนาโครงการที่ต่อยอดเชิงพาณิชย์ และการตัดสินใจด้วยตนเอง ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ แนวโน้มสังคมที่สนับสนุน

ความสะดวกสบายและค่านิยมของคนรุ่นใหม่ที่สนใจการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้พื้นฐานที่มีผล ได้แก่ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี การตลาด เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร สำหรับแนวทางการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัย ได้แก่ 1) การเพิ่มหลักสูตรพัฒนาทักษะ Soft Skills 2) บูรณาการการสอนด้านวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ 3) ส่งเสริมอาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านผู้ประกอบการ 4) เปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเสริม 5) จัดประกวดผลงานและส่งเสริมความร่วมมือกับศิษย์เก่า 6) สร้างโรงประลองเพื่อฝึกปฏิบัติ 7) สนับสนุนที่ปรึกษาด้านผู้ประกอบการ และ 8) จัดตั้งกองทุนสนับสนุนธุรกิจนักศึกษา

คำสำคัญ: ทักษะ, แนวทาง, ผู้ประกอบการ

Abstract

This research aims to 1) examine the internal and external factors influencing students' attitudes toward entrepreneurship, 2) investigate fundamental entrepreneurial knowledge that affects these attitudes, and 3) explore approaches for fostering entrepreneurship in higher education. A mixed-methods research design was employed, utilizing questionnaires and interviews. The sample consisted of 376 undergraduate, master's, and doctoral students selected through stratified random sampling, along with seven administrators and faculty members chosen through purposive sampling. Data were analyzed using descriptive statistics and multiple regression analysis.

The findings revealed that significant internal factors influencing students' entrepreneurial attitudes included systematic planning skills, the ability to develop projects with commercial potential, and independent decision-making. External factors included social trends favoring convenience, as well as the increasing interest of younger generations in entrepreneurship. The fundamental knowledge areas affecting entrepreneurial attitudes comprised economics, finance, accounting, marketing, information technology, and communication.

The proposed approaches for enhancing entrepreneurship in universities include: 1) integrating courses to develop soft skills related to entrepreneurship, 2) incorporating engineering, science, and social sciences into entrepreneurship education, 3) promoting faculty members with entrepreneurial experience, 4) providing students with opportunities to participate in extracurricular activities, 5) organizing competitions and fostering alumni collaboration, 6) establishing innovation labs for hands-on learning, 7) supporting entrepreneurship advisors, and 8) creating a funding mechanism to assist student startups.

Keywords: Attitude, Guidelines, Entrepreneur

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ เป็นหนึ่งในทักษะสำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 ในการกำหนดกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเชิงสหวิทยาการสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลักและสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการสามารถเข้าใจบทบาทในเชิงเศรษฐศาสตร์ที่มีต่อสังคม และใช้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการในการยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพด้านอาชีพในการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) ตามนโยบายรัฐบาลมียุทธศาสตร์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม และมีนโยบายสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการเริ่มต้น (Start up) สนับสนุนกิจกรรมเพื่อก้าวสู่มหาวิทยาลัยแห่งการประกอบการ และส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านนวัตกรรม รวมถึงพัฒนาระบบการสร้างองค์ความรู้ ทักษะและแนวคิดความเป็นผู้ประกอบการ (บัณฑิตวิทยาลัยการจัดการและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2562) ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (มจพ.) เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่การสร้างสรรค์ผลงานเทคโนโลยีและนวัตกรรม (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2565) ด้านการจัดการศึกษามีการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) หรือการผลิตบัณฑิตเพื่อให้ออกมาเป็นผู้ประกอบการตามกลไกขับเคลื่อนที่คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วม

อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Growth Engine) (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม, 2563)ภายใต้แผนพัฒนาการศึกษาที่กำหนดไว้นั้นอาจยังขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนืออันเป็นเสมือน แหล่งบ่มเพาะวิทยาการด้านการเป็นผู้ประกอบการ ได้เข้าจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม 2 กลุ่ม พัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation) ยังขาดการให้ความรู้ในการนำไปสู่การปฏิบัติด้วยการริเริ่มและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ทางด้านการเป็นผู้ประกอบการให้มีคุณภาพด้านการจัดการเรียนการสอนให้สมดุลทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรมด้วยความรู้ทักษะเชิงธุรกิจ และจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

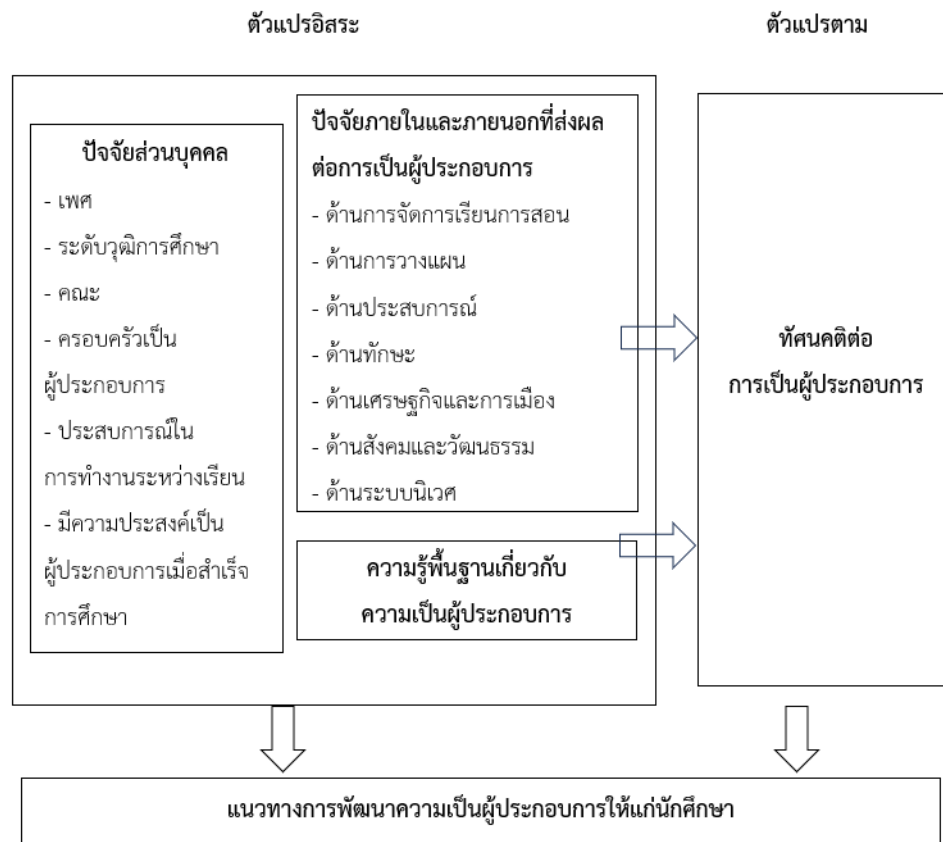
จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีแนวคิดว่าการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จและ สามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายด้านและ จากการสำรวจพบว่า ปัจจัยหลักที่สำคัญที่ส่งผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ หลักสูตรการเรียนการสอน การวางแผน และประสบการณ์ (สำนักงานส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2567) ปัจจัยแวดล้อมภายในและปัจจัยแวดล้อมภายนอก โดย ปัจจัยแวดล้อมภายในที่สำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจประกอบด้วย ทักษะ การเป็นผู้ประกอบการ เงินทุน และประสบการณ์ในขณะที่ปัจจัยแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (จงพิศ ศิริรัตน์ และคณะ, 2547; ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา, 2561) โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ด้วยการสนับสนุนทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนสามารถใช้อธิบายความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ (Alexander & Honig, 2016) โดยแต่ละงานวิจัยมีอิทธิพลและลำดับของปัจจัยในทฤษฎีพฤติกรรม ตามแผนที่สามารถส่งอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการได้ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาโดยส่วนใหญ่พบถึงปัจจัยของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่สามารถส่งอิทธิพลต่อ การผู้ประกอบการได้มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Lián, F., & Chen, Y. W, 2009; Wu, S., & Wu, L, 2008) และแนวคิดคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Bolton, D.L., & Lane, 2011) มาเป็นแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานในการศึกษา โดยประการแรกจะศึกษา ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานด้านการเป็นผู้ประกอบการ ประการที่สองเพื่อศึกษาว่า ปัจจัยพื้นฐานดังกล่าวมีผลต่อทัศนคติของการเป็นผู้ประกอบการ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ และแนวทางการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย และเป็นข้อมูลสนับสนุนสำหรับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้ทราบถึงศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องในการพิจารณา การวางแผนของหน่วยงาน ด้านเศรษฐกิจของประเทศ ในการผลักดันให้มีผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้นซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ใช้วิธีวิจัยเป็นแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 376 คน และผู้บริหาร และอาจารย์ จำนวน 7 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีลักษณะแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ Google Form ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหาแบ่ง

ออกเป็น 5 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 2 ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 4 ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 24 ข้อ ตอนที่ 5 ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 17 ข้อ สำหรับแบบสัมภาษณ์ โดยลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นประเภทไม่มีโครงสร้าง เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 7 คน

3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (แบบสอบถาม) ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ จากเอกสารวิชาการ หนังสือ ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำไปให้ที่ปรึกษาโครงการ เพื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษาโครงการ และหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา พบว่า ทุกข้อคำถามได้ค่าดัชนี IOC (The Index of Item Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 และนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) จำนวน 30 ชุด ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach พบว่าคุณภาพของเครื่องมือมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.948 เมื่อผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่น สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ จากเอกสารวิชาการ หนังสือ ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยสัมภาษณ์เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีการตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ Google Form สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือถึงผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ และนำไปสัมภาษณ์ โดยดำเนินการเลือกแบบเจาะจงไว้ จำนวน 7 คน ด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบบสอบถามผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ได้แก่ แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในส่วนของทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ และปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ และแบบสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยยึดองค์ประกอบของความชัดเจนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษา และสรุปผลเป็นภาพรวม แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบบรรยาย สำหรับสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา เพื่อแปรผล ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ และปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (n=376)	ร้อยละ
1. เพศ			
1.1 ชาย		210	55.85
1.2 หญิง		166	44.15
รวม		376	100.00
2. ระดับอุดมการศึกษา			
2.1 ปริญญาตรี		283	75.27
2.2 ปริญญาโท		79	21.01
2.3 ปริญญาเอก		14	3.72
รวม		376	100.00
3. คณะ			
3.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์		68	18.09

ตารางที่ 1 จำนวนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=376)	ร้อยละ
3. คณะ		
3.2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	44	11.70
3.3 คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์	57	15.16
3.4 คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม	12	3.19
3.5 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล	7	1.86
3.6 คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	1	0.27
3.7 คณะอุตสาหกรรมเกษตรดิจิทัล	2	0.53
3.8 คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ	24	6.38
3.9 วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	76	20.21
3.10 บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตรนานาชาติสิรินธร ไทย-เยอรมัน	2	0.53
3.11 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	10	2.66
3.12 คณะวิทยาศาสตร์ พลังงานและสิ่งแวดล้อม	4	1.07
3.13 คณะบริหารธุรกิจ	45	11.97
3.14 วิทยาลัยนานาชาติ	5	1.33
3.15 คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม	10	2.66
3.16 คณะบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรมบริการ	9	2.39
รวม	376	100.00
4. ครอบครัวของท่านเป็นผู้ประกอบการ		
4.1 เป็นผู้ประกอบการ	84	22.34
4.2 ไม่เป็นผู้ประกอบการ	292	77.66
รวม	376	100.00
5. มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน เช่น ฝึกงาน หรือฝึกสหกิจศึกษา เป็นต้น		

5.1 มีประสบการณ์	338	89.89
5.2 ไม่มีประสบการณ์	38	10.11
รวม	376	100.00

ตารางที่ 1 จำนวนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=376)	ร้อยละ
6. มีความประสงค์เป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษา		
6.1 ต้องการ	193	51.33
6.2 ไม่ต้องการ	33	8.78
6.3 ไม่แน่ใจ	150	39.89
รวม	376	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.85 ระดับวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 75.27 คณะอยู่วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.21 ครอบครัวยุคใหม่เป็นผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ไม่เป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 77.66 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน เช่น ฝึกงาน หรือฝึกสหกิจศึกษา เป็นต้น ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 89.89 และมีความประสงค์เป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 51.33

2. การวิเคราะห์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 2 ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ข้อ	รายการข้อคำถาม	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	การเป็นผู้ประกอบการมีความน่าสนใจกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	4.27	.843	มาก
2	การเป็นผู้ประกอบการต้องมีทักษะการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต	4.59	.701	มากที่สุด
3	การเป็นผู้ประกอบการ ควรมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการเป็นผู้ประกอบการ	4.82	.512	มากที่สุด

4	กุญแจของความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการ ขึ้นอยู่กับความริเริ่มสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความเป็นผู้นำ และได้รับการยอมรับในสังคม	4.40	.771	มาก
5	การเป็นผู้ประกอบการจะต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนต่อ ความยากลำบาก และสามารถรอคอยความสำเร็จได้	4.58	.660	มากที่สุด
6	การเป็นผู้ประกอบการต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการการเงินได้	4.72	.566	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

ข้อ	รายการข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
7	การเป็นผู้ประกอบการ เป็นอาชีพที่ทำหายความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญ	4.59	.616	มากที่สุด
8	การเป็นผู้ประกอบการต้องมีความเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถทำหายต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ	4.71	.548	มากที่สุด
9	การเป็นผู้ประกอบการต้องมีทักษะการสื่อสารที่ดี สามารถต่อรองการเจรจา และเป็นผู้รับฟังที่ดี	4.77	.575	มากที่สุด
10	การเป็นผู้ประกอบการต้องมีความสามารถในการแข่งขัน และสามารถต่อยอดธุรกิจได้	4.70	.603	มากที่สุด
ภาพรวม		4.62	.418	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยภายในส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณข้อมูลปัจจัยภายในส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อพยากรณ์ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทศนคติการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษา	b	Std.Error	β	t	Sig.
		(b)			

ความสามารถในการวางแผนงานได้อย่างเป็นระบบ	.130	.030	.238	4.322	.000
การสร้างผลงาน/ผลิตภัณฑ์ระหว่างการศึกษา สามารถนำไปสู่เชิงพาณิชย์ส่งผลให้เป็น ผู้ประกอบการ	.096	.023	.215	4.120	.000
ความสามารถตัดสินใจได้อย่างอิสระได้ด้วยตัวเอง	.057	.025	.120	2.244	.025

*p < . 05, a = 3.415, R = .453, R² = .205, SEest = .372

จากตารางที่ 3 พบว่า สามารถยอมรับสมมติฐานได้บางส่วน ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้ร้อยละ 20.50 โดยความสามารถในการวางแผนงานได้อย่างเป็นระบบ เป็นตัวแปรที่พยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้สูงที่สุด (Beta = 0.238)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยภายนอกส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณข้อมูลปัจจัยภายนอกส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการเพื่อพยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา	b	Std.Error (b)	β	t	Sig.
แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่ต้องการความสะดวกสบายมากขึ้นทำให้ เป็นโอกาสของผู้ประกอบการ	.125	.030	.244	4.207	.000
ค่านิยมของคนรุ่นใหม่มีความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจของผู้ประกอบการมากขึ้น	.093	.030	0.179	3.091	.002

*p < . 05, a = 3.693, R = .376, R² = .141, SEest = .386

จากตารางที่ 4 พบว่า สามารถยอมรับสมมติฐานได้บางส่วน ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้ร้อยละ 14.10 โดยแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ต้องการความสะดวกสบายมากขึ้นทำให้เป็นโอกาสของผู้ประกอบการ เป็นตัวแปรที่พยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้สูงที่สุด (Beta = 0.244)

5. การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณข้อมูลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อพยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ความรู้พื้นฐานที่ส่งผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา	b	Std.Error (b)	β	t	Sig.
ความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์/ด้านการเงิน/ ด้านการบัญชี/ด้านการตลาด และต่างประเทศ	.190	.029	.337	6.619	.000
ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	.110	.026	.212	4.285	.000
ความรู้ด้านการสื่อสารและภาษาต่างประเทศ	.078	.029	.136	2.690	.007

*p < .05, a = 2.956, R = .551, R² = .303, SEest = .348

จากตารางที่ 5 พบว่า สามารถยอมรับสมมติฐานได้บางส่วน ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้ร้อยละ 30.30 โดยความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐศาสตร์/ด้านการเงิน/ด้านการบัญชี/ด้านการตลาด และต่างประเทศ เป็นตัวแปรที่พยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้สูงที่สุด (Beta = 0.337)

6. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ (Qualitative research) แนวทางการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษา มี 8 ประเด็น ดังนี้ 1.มหาวิทยาลัยเพิ่มหลักสูตรเสริมทักษะ Soft Skill ด้านการเป็นผู้ประกอบการ 2.ผู้สอนควรผนวกการสอนด้านวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เพื่อสามารถต่อยอดในการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษา 3.การเรียนการสอนผู้สอนต้องมีประสบการณ์จริงและต้องมีความใส่ใจกับหลักสูตร 4.เปิดโอกาสให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ประกอบการได้ในบางส่วน และมีการปรับตารางการเรียนการสอนนักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการได้ 5.การสร้างเวทีการประกวดผลงาน/ผลิตภัณฑ์หรือการเข้าร่วมงานสัมมนาและเวิร์กช็อปที่มีผู้ประกอบการโดยมีการเชิญศิษย์เก่า/รุ่นพี่ มาร่วมลงทุนกับนักศึกษาหรือหาบริษัทมาร่วมลงทุน เพื่อให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น 6.มีโรงประลองหรือโรงงานสร้างผู้ประกอบการหรือการจำลอง สามารถได้เรียนรู้ขั้นตอนการวางแผน กระบวนการสร้างผลิตภัณฑ์ธุรกิจหรือผลงานสู่ภาคการผลิต 7.สนับสนุนให้มีบุคลากรเพิ่มด้านการให้คำปรึกษาการเป็นผู้ประกอบการกับนักศึกษา และมีแนวทางในการติดต่อหน่วยงานหรือรับการลงทุนให้กับนักศึกษา 8.การมอบทุนการศึกษา ทุนวิจัย และจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการเริ่มต้นธุรกิจของนักศึกษา

อภิปรายผล

1. ผลปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ มีปัจจัยภายในโดยรวมที่แตกต่างกัน พบว่า ความสามารถในการวางแผนงานได้อย่างเป็นระบบ การสร้างผลงาน/ผลิตภัณฑ์ระหว่างการศึกษาสามารถนำไปสู่เชิงพาณิชย์ส่งผลให้เป็นผู้ประกอบการ และความสามารถตัดสินใจได้อย่างอิสระได้ด้วยตัวเอง มีผลต่อปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่าความสามารถในการวางแผนงานได้อย่างเป็นระบบ เป็นตัวแปรที่มีทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้สูงสุด ($Beta = 0.238$) สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยภายในด้านการวางแผนเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ โดยมีผลต่อการตัดสินใจและการบริหารจัดการธุรกิจหลายด้าน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ในภาพรวมมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิตา บุญญา (2557) พบว่า ปัจจัยด้านความสามารถในการโน้มน้าว ด้านการวางแผนเพื่ออนาคต ด้านอำนาจการตัดสินใจ ด้านการเข้าใจตนเอง และโอกาสของธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่อการเป็นผู้ประกอบการ ยังสอดคล้องกับ Hlatywayo, C. K., Marange, C. S., & Chinyamurindi, W. T. (2017) พบว่า ปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูง สอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) โดยการเปิดโอกาสให้เยาวชนได้มีโอกาสทดสอบ/ทดลองแนวคิดในการทำธุรกิจ เพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์จริงในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะช่วยสร้างแรงบันดาลใจหรือความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ ในการนำไปสู่ความคิดริเริ่มทางธุรกิจใหม่ๆ ได้ และสอดคล้องกับ Feder, E. S., & Nitu-Antonie, R. D. (2017) พบว่า การมีความเชื่อในพลังอำนาจในตน ความมั่นใจ ความต้องการความสำเร็จ ซึ่งสามารถส่งอิทธิพลทางบวกไปยังความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้และยังพบอีกว่าบุคลิกภาพทางจิตวิทยาสามารถส่งอิทธิพลทางบวกไปยังทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้มากที่สุด มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ รุ่งสุข (2559) ที่พบว่า นักศึกษาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีความเชื่อมั่น มีทักษะ และมีความสามารถ ที่จะประสบความสำเร็จถ้าได้เริ่มต้นธุรกิจด้วยตนเอง และการเริ่มต้นธุรกิจด้วยตนเองนั้นเป็นวิธีที่ดีที่สุด อีกทั้งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในกลุ่ม 2 การพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation) ได้ให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาโดยมีการเตรียมความพร้อมการส่งเสริมการสร้างธุรกิจการเป็น

ผู้ประกอบการ Start up ให้นักศึกษา รวมทั้งมหาวิทยาลัยได้จัดตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพและประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของตนเอง

2. ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ มีปัจจัยภายนอกโดยรวมที่แตกต่างกัน พบว่า แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ต้องการความสะดวกสบายมากขึ้นทำให้เป็นโอกาสของผู้ประกอบการ และค่านิยมของคนรุ่นใหม่มีความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจของผู้ประกอบการมากขึ้น มีผลต่อปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่าแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ต้องการความสะดวกสบายมากขึ้นทำให้เป็นโอกาสของผู้ประกอบการ เป็นตัวแปรที่มีทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้สูงสุด ($Beta = 0.244$) สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยภายนอกมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เน้นความสะดวกสบายมากขึ้นเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจที่สำคัญ โดยมีทัศนคติที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและมองเห็นโอกาสในทุกสถานการณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบันเอื้อต่อการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการ รวมถึงค่านิยมของคนใหม่มีความสนใจในการประกอบธุรกิจมากขึ้น โดยแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ต้องการความสะดวกสบายมากขึ้นทำให้เป็นโอกาสของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ ศุภิสรา โกชาตม (2563) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จริยา กอสุขทวีคุณ (2561) พบว่า ปัจจัยอิทธิพลจากบุคคลอื่นผ่านแรงกดดันจากสังคมมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ และสอดคล้องกับ มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559) พบว่า บรรทัดฐานทางสังคมที่มีอิทธิพลส่วนใหญ่เป็นอิทธิพลทางอ้อมต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการผ่านทางทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำคัญสุด สีหตุลานนท์ (2560) พบว่า ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะรูปแบบการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบันเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ Startup รวมถึงค่านิยมของคนใหม่มีความสนใจในการประกอบธุรกิจมากขึ้น โดยแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ต้องการความสะดวกสบายมากขึ้นทำให้เป็นโอกาสของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ และการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจอย่างยิ่ง นอกจากนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ ม่วงมี, ดุษฎี โยเหลา และภิญญาพันธ์ ร่วมชาติ (2555) พบว่า บรรทัดฐานทางสังคมส่งผลต่อการรับรู้ถึงการควบคุมพฤติกรรม นั่นคือ การแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่รู้สึกว่าการมีบุคคลอ้างอิงใกล้ชิด สนับสนุนในการตัดสินใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ทำให้นักศึกษาเกิดการรับรู้ถึงการควบคุม

พฤติกรรม เพราะนักศึกษาจะเกิดความเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถที่จะใช้ความพยายามในการที่จะทำธุรกิจให้สำเร็จ ดังนั้นจึงอธิบายได้ว่า ปัจจัยภายนอกควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษามองคนในสังคมให้มากขึ้น และมีการออกแบบและปรับปรุงนโยบายด้านการศึกษาด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เพื่อเป็นการปลูกฝังและให้สอดคล้องกับสังคมในอนาคตของประเทศที่เปลี่ยนไปเป็นสังคมผู้ประกอบการได้ เป็นต้น

3. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐศาสตร์/ด้านการเงิน/ด้านการบัญชี/ด้านการตลาดและต่างประเทศ ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และความรู้ด้านการสื่อสารและภาษาต่างประเทศ มีผลต่อความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่าด้านเศรษฐศาสตร์/ด้านการเงิน/ด้านการบัญชี/ด้านการตลาด และต่างประเทศ เป็นตัวแปรที่มีทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้สูงสุด (Beta = 0.337) สามารถอธิบายได้ว่า ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐศาสตร์/ด้านการเงิน/ด้านการบัญชี/ด้านการตลาด และต่างประเทศ นั้นการเป็นผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความรู้ และความเข้าใจในหลายมิติ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ในด้านดังกล่าวนี้ล้วนเป็นตัวแปรสำคัญสามารถช่วยเสริมสร้างทัศนคติของผู้ประกอบการได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษามีแรงบันดาลใจในการแสวงหาโอกาสและประยุกต์ใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความแตกต่างในการดำเนินธุรกิจ สุภิญญา จันทกุล, ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ, สมปรารถนา สุขสละ, และคณะ (2564) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณ์ฐ อมรภิญโญ (2556) พบว่า ความรู้และทักษะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การประกอบธุรกิจสำเร็จในระยะยาว ผู้ประกอบการจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะของตนอยู่เสมอ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Souitaris, V. , Zerbinati, S. , & Al-Laham, A. (2007) พบว่า ความรู้พื้นฐานด้านการเป็นผู้ประกอบการส่งผลกับทัศนคติของการเป็นผู้ประกอบการ เพราะเป็นการยกระดับทัศนคติของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Wu, S., & Wu, L. (2008) พบว่า ความรู้พื้นฐานด้านการเป็นผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของการเป็นผู้ประกอบการ อาจจะเป็นไปได้ว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยถ่งจี้ของ ประเทศจีน ไม่ได้เรียนเกี่ยวกับผู้ประกอบการทุกคน นักศึกษาจึงไม่เกิดทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้นจึงอธิบายได้ว่า ความรู้พื้นฐานสามารถช่วยในการตัดสินใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเพื่อส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการให้กับ

นักศึกษาได้ และควรมีการเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถของการพัฒนาทักษะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ผ่านการอบรมให้ความรู้ แนะนำ ให้คำปรึกษา เป็นต้น

4. แนวทางการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการให้แก่ศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มี 8 ประเด็น ดังนี้ 1.มหาวิทยาลัยเพิ่มหลักสูตรเสริมทักษะ Soft Skill ด้านการเป็นผู้ประกอบการ 2.ผู้สอนควรผนวกการสอนด้านวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ เพื่อสามารถต่อยอดในการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษา 3.การเรียนการสอนผู้สอน ต้องมีประสบการณ์จริงและต้องมีความใส่ใจกับหลักสูตร 4.เปิดโอกาสให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ประกอบการได้ในบางส่วน และมีการปรับตารางการเรียนการสอนนักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการได้ 5.การสร้างเวทีการประกวดผลงาน/ผลิตภัณฑ์ หรือการเข้าร่วมงานสัมมนาและเวิร์กช็อปที่มีผู้ประกอบการโดยมีการเชิญศิษย์เก่า/รุ่นพี่ มาร่วมลงทุนกับนักศึกษาหรือหาบริษัทมาร่วมลงทุน เพื่อให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น 6.มีโรงประลองหรือโรงงานสร้างผู้ประกอบการหรือการจำลอง สามารถได้เรียนรู้ขั้นตอนการวางแผน กระบวนการสร้างผลิตภัณฑ์ธุรกิจหรือผลงานสู่ภาคการผลิต 7.สนับสนุนให้มีบุคลากรเพิ่มด้านการให้คำปรึกษาการเป็นผู้ประกอบการกับนักศึกษา และมีแนวทางในการติดต่อหน่วยงานหรืองบการลงทุนให้กับนักศึกษา 8.การมอบทุนการศึกษา ทุนวิจัย และจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการเริ่มต้นธุรกิจของนักศึกษา จะเห็นได้ว่า การให้ความสำคัญกับการวางรากฐานระบบการศึกษาให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2567) นั้น เป็นการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถและทัศนคติที่ดีสามารถทำได้ผ่านการเสริมสร้างทักษะทางธุรกิจที่ครบถ้วน การสร้างประสบการณ์จริงในด้านต่าง ๆ เช่น การตลาด การสื่อสาร รวมถึงการสนับสนุนในด้านทุนและเครือข่ายธุรกิจ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเข้าใจทั้งในแง่ของการทำธุรกิจในประเทศและตลาดต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สามารถก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัยควรนำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา หลักสูตรการศึกษา เพื่อประโยชน์ต่อการสนับสนุนให้เกิดการสร้างงานด้วยตนเองของบัณฑิต และ เพื่อพัฒนาความเป็นประกอบการในอนาคต

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยต้องเพิ่มการจัดการเรียนการสอนด้านสร้างผู้ประกอบการ ให้กับผู้เรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ที่จะนำไปสร้างรูปแบบการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และทิศทางในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาได้อีกด้วย เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านคุณภาพของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ระหว่างคณะเพื่อศึกษา ความแตกต่างของแต่ละคณะ

2.2 การศึกษาครั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัย ภายในและภายนอก ความรู้พื้นฐาน และทัศนคติ ควรมีการใช้ทฤษฎีอื่นที่เกี่ยวข้องหรือศึกษาปัจจัย ด้านอื่นเพิ่มเติม เช่น ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน และทฤษฎีแรงจูงใจการเป็นผู้ประกอบการ เป็นต้น

2.3 เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นกรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ การนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดควรมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับบริบทมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อก้าวข้ามข้อจำกัดนี้ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษา ในกลุ่มที่มีลักษณะที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ อาทิ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน

เอกสารอ้างอิง

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2565). รายงานประจำปี 2565.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีโน พับลิชชิง แอนด์ แพคเกจจิง จำกัด.

จงพิศ ศิริรัตน์ และคณะ. (2547). สภาพแวดล้อมทางธุรกิจโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

(OTOP). (รายงานการวิจัย). สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- จรรยา กอสุขทวีคุณ. (2561). การศึกษาแรงจูงใจและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของ
นักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัย กรุงเทพ, ปทุมธานี.
- ชลิตา บุญญา. (2557). การศึกษาคูณลักษณะของผู้ประกอบการ และโอกาสของธุรกิจที่มีผลต่อ
ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้า
อิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณัฐ อมรวิญญู. (2556). “รูปแบบการประสบความสำเร็จที่ยั่งยืนของผู้ประกอบการรายย่อยใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประเทศไทย.” วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี. 9(3) :
57-66.
- บัณฑิตวิทยาลัยการจัดการและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2562).
รายงานประจำปี ปีการศึกษา 2562. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี.
- พรทิพย์ ม่วงมี ดุษฎี โยเหลา และภิญญาพันธ์ ร่วมชาติ. (2555). “ปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้อง
กับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.”
วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. 4(1) : 74-82.
- ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา. (2561). การจัดการเชิงกลยุทธ์ : เทคโนโลยีและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา. (2559). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็น
ผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีกรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.” วารสารสุทธิ
ปริทัศน์. 30(95) : 103-115.
- ศุภิสรา โภชาดม. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ของ
นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในอำเภอบางใหญ่จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สำคัญสุด สีสกุลานนท์. (2560). ปัจจัยแวดล้อมภายนอกที่เกื้อหนุนต่อการเป็นผู้ประกอบการ
รุ่นเยาว์ กรณีศึกษา นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต
สารสนเทศเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม. (2563). (ร่าง) แผนด้าน
การอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ*.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2567). *รายงานสถานการณ์วิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัท วิชั่น พรีเมียม จำกัด.
- สุกัญญา จันทกุล และคณะ. (2561). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจ
คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ
นคร.
- อนงค์ รุ่งสุข. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*. ปรินิพนธ์
บริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- Alexander, I. K. and Honig, B. (2016). "Entrepreneurial intentions : A cultural
perspective." *Africa Journal of Management*. 2(3): 235-257.
- Bolton, D. L. and Lane, M. D. (2011). "Individual entrepreneurial orientation :
Development of a measurement instrument." *Education+Training*. 54(2/3) :
213-233.
- Feder, E. S. and Nitu-Antonie, R. D. (2017). "Connecting gender identity,
entrepreneurial training,role models and intentions." *International Journal
of Gender and Entrepreneurship*. 9(1) : 87-108.
- Hlatywayo, C. K., Marange, C. S. and Chinyamurindi, W. T. (2017). "A hierarchical
multiple regression approach on determining the effect of psychological
capital on entrepreneurial intention amongst prospective university
graduates in South Africa." *Journal of Economics and Behavioral Studies*.
9(1) :
166-178.

- Liñán, F. and Chen, Y. W. (2009). "Development and cross-cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions." *Entrepreneurship : Theory and Practice*. 33(3) : 593-617.
- Souitaris, V. , Zerbinati, S. and Al-Laham, A. (2007). "Do entrepreneurship programmes raise entrepreneurial intention of science? The effect of learning, inspiration and resources." *Journal of Business Venturing*. 22(4) : 566-591.
- Wu, S. and Wu, L. (2008). "The impact of higher education on entrepreneurial intention of university students in China." *Journal of Small Business and Enterprise Development*. 15(4) : 752-774.